

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2020-07-09
Besvaras senast
2020-07-23

Till statsrådet Jennie Nilsson (S)

2019/20:1774 Sveriges redovisning av skyddade arealer

LRF:s rapport *Sveriges internationella åtaganden om skydd av natur* påtalar att Tysklands och andra EU-länders sätt att redovisa skyddad natur leder till högre redovisade skyddade arealer än Sveriges.

Eftersom EU-kommissionen genom sitt förslag till mångfaldsstrategi verkar för att 30 procent av varje lands yta ska vara formellt skyddad bör Sverige anpassa sitt sätt att redovisa så att det dels i stort är likvärdigt med andra EU-länders, dels inte är till förfång för Sveriges industri, ekonomi, jordbruk och inlandets befolkning. Sverige bör även verka för ett mindre schablonartat sätt att se på naturskydd. Det är orimligt ineffektivt att skydda samma arealandel av tallmo som av ädellövträdslundar.

Aichimål 11 (Nagoya) innebär att länder som skrivit under protokollet ska bevara 17 procent av sin land- och sötvattensareal. Målet lämnar stor flexibilitet för vad som kan inkluderas. Redan med de regeringsbeslut som nu gäller för hur Sverige ska redovisa uppfyller Sverige enligt LRF-s rapporten detta mål med synnerligen god marginal. Enligt en analys gjord av Metria kan Sverige redan anses skydda upp till 58 procent av land- och sötvattensarealen, inberäknat möjliga områden som kan rymmas inom Nagoyaavtalets definition.

Enligt EU:s förslag till mångfaldsstrategi ska 30 procent av landets yta vara skyddad, därtill ska 10 procent vara strikt skyddad, inklusive samtliga urskogar och gammelskogar. Gammelskog (old-growth forest) är ett begrepp utan vedertagen definition. Om all tidigare plockhuggen skog skulle inräknas vore detta ett hårt slag för många skogsägare och skulle leda till sämre lönsamhet och sannolikt till många nedlagda jordbruk samt till förlust av öppna landskap. Detta vore till stort förfång för ekologisk, ekonomisk och social hållbarhet, inte minst i Sveriges inland. EU-förslaget förefaller utgå från tyska förhållanden, där det mesta av skogen är offentligägd. Förslaget borde medge varje land rätten att självständigt definiera brukningsmetoder, med hänsyn till ägarkategori och till samtliga aspekter av hållbarhet. Detta är en allvarlig brist som dessutom bryter mot principen att beslut kring skogsbruk inte ska beslutas på EU-nivå.

Med anledning av detta vill jag fråga statsrådet Jennie Nilsson:

Hur avser statsrådet, som har ett övergripande ansvar för landsbygdsutvecklingen, att agera för att Sveriges redovisning av skyddade arealer, med utnyttjande av de frihetsgrader som finns, ska göras så att Sveriges industri, ekonomi, jordbruk och i synnerhet inlandets jord- och skogsbrukare inte blir lidande?

.....

Mats Nordberg (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Ann Larsson